

М. А. Григіль

Газопровід

ГАЗОПРОВІД – комплекс трубопроводів і допоміжних споруд, призначених для транспортування природних, попутних (нафтових) та штучних [горючих газів](#) на великі відстані. Розрізняють Г. магістральні (транспортування газу від місця видобування чи виробництва до насел. пунктів і пром. об'єктів), розподільні (газові мережі, призначені для подачі та розподілу газу об'єктам споживання) і внутрішні (розподіл газу всередині житл. і вироб. приміщень); підземні, наземні та у насипі; залежно від робочого тиску – Г. із робочим тиском 2,5–10 МПа та Г. із робочим тиском 1,2– 2,5 МПа. Згідно з чинним законодавством України вони є заг.-держ. власністю. Ремонтно-тех. обслуговування магістрал. Г., тех. нагляд за будівництвом нових та капітал. ремонт діючих виконують 40 лінійно-вироб. упр. магістрал. Г. та 9 вироб. упр. підзем. зберігання газу. Для захисту підзем. комунікацій об'єктів транспортування газу від ґрунт. корозії та корозії, спричиненої блукаючими струмами, газотранспортна система оснащена 4431 установкою катод. захисту, 113 установками дренаж. захисту, 7963 протекторами, що знач. мірою сприяють подовженню терміну її експлуатації. Рівень захищеності Г. від корозії по їх довжині становить 96,5 %. До складу Г. входять такі групи споруд: гол. споруди (ГС); лінійні споруди (ЛС); компресорні станції (КС); [газорозподільні станції \(ГРС\)](#); [газу підземні сховища \(ГПС\)](#); допоміжні споруди, що забезпечують безперебійну роботу Г. (лінії електропередач, технол. зв'язку, водопроводи, каналізація, адм. і житл.-побут. споруди). Гол. називають споруди, на яких природ. газ готують до дальнього транспортування. Склад комплексу ГС залежить від складу і тиску газу, який видобувають на родовищі. У структурі ГС: установки з очищення природ. газу від мех. домішок, вологи і високоцін. компонентів (важких вуглеводнів). До ГС також відносять компресорні станції у початк. точці Г., на тер. якої звичайно розташовується комплекс вищеперерахов. споруд. До складу ЛС входять власне трубопровід і перекривна арматура на ньому у вигляді ліній. кранів, засувок, водо- і конденсатозбірників, камер пускання і приймання очис. поршнів, переходи через природні і штучні перешкоди (річки, дороги) тощо. КС являють собою комплекс споруд, що складаються із певної кількості і типу функціонал. блоків (цехів). Осн. призначенням КС є компримування (стиснення) газу для забезпечення проект. або планової продуктивності Г. Для компримування природ. газу застосовують відцентр. або поршневі компресорні агрегати. ГРС призначені для зниження тиску природ. газу до рівня, необхідного для

споживачів (від 0,3 до 1,2 МПа). ГПС забезпечують регулювання сезон. нерівномірності споживання газу.

Г. на території України проходять по р-нах із різними геогр. умовами – рівнинними, заболоченими, високогірними. Ці особливості вимагають різних інж. рішень під час проектування, будівництва та експлуатації Г. Існуюча система Г. України характеризується такими осн. даними: заг. довж. складає 37,7 тис. км, зокрема магістрал. Г. – 23 тис. км, відгалужень Г. – 14,7; кількість ГРС – 1478; діаметр трубопроводів – від 100 мм до 1420 мм; продуктивність (пропускна спроможність) системи (на вході в Україну) – 318 млрд м³ на рік.

В Україні першим став [газопровід Дашава–Київ](#).

Бібліографічний опис:

Газопровід / М. А. Григіль// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-28161>. – Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).